

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28.02.1994, sp. zn. 1 Cdo 47/93, ECLI:CZ:VSPH:1994:1.CDO.47.1993.1

Číslo: 2/1996

Právní věta: Směřuje-li odvolání pouze proti výroku rozsudku odvolacího soudu o náhradě nákladů řízení, je pro účely odměny advokáta hodnotou věci částka náhrady nákladů řízení, proti níž směřuje dovolání, a nikoli hodnota předmětu řízení ve věci samé (§ 13 odst. 1 vyhlášky č. 270/1990 Sb.).

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 28.02.1994

Spisová značka: 1 Cdo 47/93

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náklady řízení civilního, Odměna advokáta, Odvolání v civilním řízení

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením Městského soudu v Praze byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ve výroku o nákladech řízení, pokud jím žalované Z. Š. nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, změněn tak, že žalobkyně je povinna zaplatit žalované Z. Š. na účet jejího právního zástupce na nákladech řízení 7280 Kč; jinak zůstal rozsudek soudu prvního stupně nedotčen. Žalobkyni bylo zároveň uloženo zaplatit žalované Z. Š. na účet jejího právního zástupce na nákladech odvolacího řízení 230 Kč.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně dovolání s poukazem na ustanovení § 239 odst. 1 o. s. ř., neboť je přesvědčena, že soud prvního stupně rozhodl správně o nákladech řízení, když jejich náhradu žalovaným nepřiznal. Poukazovala na okolnosti případu a na důvody, pro které neměla v řízení úspěch. Navrhla, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Další žalovaná – spořitelna ve svém vyjádření poukazovala na nepřípustnost dovolání a vyvracela důvody dovolání. Navrhla, aby dovolání bylo zamítnuto a aby jí byla přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení.

Vrchní soud v Praze jako soud dovolací (§ 10a odst. 1 o. s. ř.) svým usnesením odvolání odmítl; zároveň uložil žalobkyni, aby zaplatila žalované spořitelně na nákladech dovolacího řízení 230 Kč.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 236 odst. 1 o. s. ř. dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, jestliže trpí vadami uvedenými v ustanovení § 237 o. s. ř. Dovolání je též přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo změněno usnesení soudu prvního stupně (§ 239 odst. 1 o. s. ř.). To však neplatí, jde-li o usnesení o příslušnosti, předběžném opatření, pořádkové pokutě, o znalečném, tlumočném a o nákladech řízení, jakož i o těch usneseních ve věcech upravených zákonem o rodině, v nichž se ve věci samé rozhoduje usnesením (§ 239 odst. 4 o. s. ř.).

V posuzovaném případě napadá žalobkyně dovoláním usnesení odvolacího soudu, kterým bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobkyní a druhou žalovanou. Protože proti takovému usnesení není dovolání podle ustanovení § 239 odst. 4 o. s. ř. přípustné a protože z obsahu spisu nevyplývá a ani dovolatelka netvrdí, že by usnesení odvolacího soudu trpělo některou z vad vyjmenovaných v ustanovení § 237 o. s. ř., dospěl dovolací soud k závěru, že dovolání směřuje proti rozhodnutí odvolacího soudu, proti němuž není přípustné.

Z uvedených důvodů bylo dovolání podle ustanovení § 243b odst. 4 a § 218 odst. 1 písm. c) o. s. ř. odmítnuto.

O náhradě nákladů dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 243b odst. 4, § 224 odst. 1, § 151 odst. 1, věta první, a § 142 odst. 1, věta první, o. s. ř. a druhé žalované, která měla v dovolacím řízení úspěch, byla přiznána náhrada nákladů potřebných k účelnému bránění práva. Účelně vynaložené náklady druhé žalované představuje odměna za zastupování advokátem ve výši jedné poloviny za jeden úkon podle hodnoty věci, tj. z částky 7280 Kč, uvedené ve výroku usnesení odvolacího soudu o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně, proti němuž směřovalo dovolání, tedy 200 Kč (§ 13 odst. 1, § 16 odst. 2 písm. c), odst. 3 vyhlášky č. 270/1990 Sb.), a paušální částka náhrad hotových výdajů ve výši 30 Kč (§ 19 odst. 3 téže vyhlášky), celkem 230 Kč. Ve smyslu ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř. bylo žalobkyni uloženo, aby náhradu nákladů řízení zaplatila k rukám advokáta, který druhou žalovanou zastupoval.